

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7944

гр. София, 22.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **10234** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК.

Подадена е молба от ответника – директора на Агенция "Митници" за изменение на постановеното по това дело решение в частта, с която са присъдени разноски в полза на жалбоподателя за адвокатско възнаграждение в размер на общо 19160,54 лв. с ДДС. Твърди се, че присъденото възнаграждение е прекомерно с оглед сложността на делото; възражението за прекомерност е направено своевременно. Следва да се присъди възнаграждение в размер на 6450 лв., на основание чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Счита, че е необосновано претендирането на ДДС, тъй като този данък не е възнаграждение, а данък, чиито функции са различни.

Жалбоподателят [фирма] счита, че молбата е неоснователна. С отменения ревизионен акт са определени публични задължения в размер на 545 355,91 лв./включващи 401 050,91 лв. за акциз и 144 305 лв. – лихви/, поради което и съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията преди отмяната с решение № 13062/3.10.2019 г. и решение № 5419/8.5.220 г. на ВАС – ДВ бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г. и преди изменението с ДВ бр. 68 от 2020 г., възнаграждението следва да бъде определено в размер на 7983,56 лв. Върху така определеното възнаграждение дължимият ДДС се начислява отделно и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. В процесния случай начисленото и платено възнаграждение от 19 160,54 лв. представлява двукратния размер на посоченото по-горе и отговаря в пълна степен на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, справедлив е и обоснован; той съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Съдът, като взе предвид молбата, намира, че тя е неоснователна.

Съгласно чл.248, ал.1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо

- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Решението е връчено на ответника на 8.9.2020 г., като е подадена касационна жалба с вх. № 29349/21.9.2020 г. пред ВАС, чрез АССГ.

С решение № 5729/22.10.2020 г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението, като посоченото решение, по арг. от чл. 247, ал. 1 ГПК подлежи на обжалване, но единствено относно извършената поправка.

По същество. Съдът намира, че искането за изменение на решението в частта за разноски е неоснователно. Делото е от значителна фактическа и правна сложност. По него се проведеха пет съдебни заседания, на които жалбоподателят бе представляван от адвокат. Процесуалните действия, които са извършени, освен представителство, включват и изготвяне на жалба, процесуални действия между съдебните заседания, както и участие в хода по същество. Събраха се голям обем писмени доказателства, бе поискана и съответно – допусната съдебна експертиза. Следва да се има предвид и това, че делото е и с немалка правна сложност. Фактическата и правна материя са специфични и изискват специализирани правни познания.

Същевременно, съдът намира за основателни твърденията на [фирма] относно изчисляване на минимално определеното адвокатско възнаграждение съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с [Решение № 13062 от 03.10.2019 г.](#) и [Решение № 5419 от 08.05.2020](#) на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г.) (1) (О.. с [Решение № 13062 от 03.10.2019 г.](#) и [Решение № 5419 от 08.05.2020](#) на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г.) от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Приложение следва да намери именно редакцията ѝ от преди изм. с ДВ бр. бр. 68 от 2020 г., препращаща към чл. 7, ал. 2, т. 5, която редакция е била в сила към датата на приключване на устните състезания.

По отношение на твърдението за необоснованото присъждане на ДДС следва да се цитира § 2а от ДР на процесната Наредба № 1, съгласно който за регистрираните по 3. адвокати дължимият данък се начислява върху възнагражденията, определени по Наредбата и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Предвид посоченото, следва да се направи извод, че съдът е длъжен да присъди възнаграждение, включващо именно и дължимият ДДС, съгласно чл. 161 ДОПК, 143 АПК и 78 ГПК.

Предвид изложеното и като съобрази фактическата и правна сложност на делото, съдът намира, че двукратният размер на определеното по посочения ред минимално адвокатско възнаграждение не следва да се намалява.

Ето защо и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на директора на Агенция “Митници“ от 9.11.2020 г. за изменение на решение № 4747/28.8.2020 г., постановено по адм.д. № 10234/2018 г. в частта на присъденото адвокатско възнаграждение от 19 160,54 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7- дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: